

«Μια Πέμπτη, μια Σαρακοστή»: Δοξαστικά του Τριωδίου στην Ευαγγελίστρια Πειραιώς

/ [Ενορίες](#)

Κατανυκτικοί ύμνοι από την υμνολογία της περιόδου του Τριωδίου και της Μεγάλης Τεσσαρακοστής που έχει ως κύριο σκοπό να προετοιμάσει τους πιστούς, μέσω της νηστείας, της προσευχής και της μετάνοιας, για να βιώσουν ουσιαστικά τα Άγια Πάθη του Χριστού και να υποδεχθούν με πνευματική καθαρότητα την Ανάστασή Του.

Συνεχίζεται η σειρά εκδηλώσεων με τον γενικό τίτλο «**Ευαγγελίστρια 2026**»,

που διοργανώνεται για 28η χρονιά, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, με κεντρική δράση, τις πολιτιστικές βραδιές που πραγματοποιούνται κάθε Πέμπτη, με τον γενικό τίτλο «Μια Πέμπτη, μια Σαρακοστή».

Την Πέμπτη 5 Μαρτίου παρουσιάστηκε το υμνολογικό αφιέρωμα με τα «Δοξαστικά της Κατανυκτικής περιόδου του Τριωδίου». Τους ύμνους απέδωσε πολυμελής Βυζαντινός Χορός με χοράρχη τον Πρωτοψάλτη του Ιερού Ναού Αγίου Αντωνίου Αμφιάλης Γεώργιο Ρισάνο και τους προλόγισε ο Οικονόμος π. Παντελεήμων Σταυρακόπουλος.

Η περίοδος του Τριωδίου και της Μεγάλης Τεσσαρακοστής έχει ως κύριο σκοπό να προετοιμάσει τους πιστούς, μέσω της νηστείας, της προσευχής και της μετάνοιας, για να βιώσουν ουσιαστικά τα Άγια Πάθη του Χριστού και να υποδεχθούν με πνευματική καθαρότητα την Ανάστασή Του. Το Πάσχα είναι το «πέρασμα» του ανθρώπου σε μια νέα ζωή, την είσοδο στη Βασιλεία του Θεού.

Για να μπορέσει όμως ο πιστός να συμμετάσχει αληθινά σε αυτή τη χαρμόσυνη εμπειρία, χρειάζεται εσωτερική προετοιμασία, την οποία προσφέρει η περίοδος του κατανυκτικού Τριωδίου. Η περίοδος αυτή αποτελεί μια ιδιαίτερη ευκαιρία για πνευματική πορεία και μεταστροφή. Η μετάνοια θεωρείται βασικό χαρακτηριστικό της χριστιανικής ζωής και καλείται ο πιστός να την καλλιεργεί συνεχώς, ενώ κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Τεσσαρακοστής η έντασή της γίνεται μεγαλύτερη, ώστε να οδηγήσει τον άνθρωπο σε πνευματική κάθαρση. Σκοπός είναι ο καθαρισμός της ύπαρξης από κάθε αμαρτία και η αποδοχή του Χριστού στη ζωή του ανθρώπου.

Η περίοδος αρχίζει με την Κυριακή του Τελώνη και Φαρισαίου. Η παραβολή που διαβάζεται εκείνη την ημέρα αναδεικνύει τη διαφορά ανάμεσα στην υπερηφάνεια και την ταπείνωση. Ο Φαρισαίος προσεύχεται με αλαζονεία και αυτοδικαίωση, ενώ ο Τελώνης με ταπεινοφροσύνη και συναίσθηση της αμαρτωλότητάς του. Η Εκκλησία, μέσω αυτής της παραβολής, διδάσκει ότι η ταπεινή προσευχή είναι αυτή που εισακούεται από τον Θεό.

Η δεύτερη Κυριακή είναι αφιερωμένη στην παραβολή του Ασώτου Υιού. Το μήνυμα της ημέρας αυτής είναι η ειλικρινής μετάνοια και η επιστροφή του ανθρώπου στην αγάπη του Θεού. Ο άσωτος υιός συμβολίζει κάθε άνθρωπο που απομακρύνεται από τον Θεό αλλά βρίσκει τη δύναμη να επιστρέψει, ενώ ο πατέρας της παραβολής εκφράζει τη συγχωρητική αγάπη του Θεού.

Ακολουθεί η Κυριακή της Απόκρεω, κατά την οποία το Ευαγγέλιο αναφέρεται στη Δευτέρα Παρουσία και στη μέλλουσα κρίση. Μέσα από αυτό το μήνυμα η Εκκλησία καλεί τους πιστούς σε πνευματική εγρήγορση, υπενθυμίζοντας ότι ο άνθρωπος δεν γνωρίζει πότε θα έρθει η ώρα της συνάντησής του με τον Θεό.

Η τέταρτη Κυριακή του Τριωδίου είναι η Κυριακή της Τυροφάγου. Την ημέρα αυτή η Εκκλησία θυμίζει την εξορία των πρωτοπλάστων από τον Παράδεισο λόγω της ανυπακοής τους. Το γεγονός αυτό λειτουργεί ως υπενθύμιση της ανάγκης για εγκράτεια και πνευματικό αγώνα. Η νηστεία που ξεκινά σταδιακά συμβολίζει την προσπάθεια του ανθρώπου να ανακτήσει ό,τι έχασε ο Αδάμ με την παρακοή.

Με την Καθαρά Δευτέρα αρχίζει η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Η πρώτη Κυριακή των Νηστειών είναι αφιερωμένη στον Θρίαμβο της Ορθοδοξίας και στην αναστήλωση των ιερών εικόνων, γεγονός που σηματοδοτεί τη νίκη της ορθόδοξης πίστης απέναντι στην εικονομαχία. Η δεύτερη Κυριακή τιμά τον Άγιο Γρηγόριο τον

Παλαμά, υπερασπιστή της ορθόδοξης θεολογίας τον 14ο αιώνα.

Η τρίτη Κυριακή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι η Κυριακή της Σταυροπροσκυνησεως, κατά την οποία τιμάται ο Τίμιος Σταυρός. Ο Σταυρός παρουσιάζεται ως σύμβολο πίστης, δύναμης και νίκης απέναντι στο κακό. Παράλληλα υπενθυμίζεται ότι κάθε πιστός καλείται να σηκώσει τον δικό του προσωπικό σταυρό στον δρόμο προς τη σωτηρία.

Ο Χορός απέδωσε τους ύμνους: 1) «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι...», Δοξαστικό των Αίνων της Κυριακής του Τελώνου και του Φαρισαίου, 2) «Πάτερ ἀγαθέ...», Δοξαστικό των Αίνων της Κυριακής του Τελώνου και του Ασώτου, 3) «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς, ἀδελφοί...», Δοξαστικό των Αίνων της Κυριακής της Απόκρεω, 4) «Ἐφθασε καιρός, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχή...», Δοξαστικό των Αίνων της Κυριακής της Τυρινής, 5) «Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας...», Δοξαστικό των Αίνων της Κυριακής της Ορθοδοξίας, 6) «Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων πορευομένοις...», Δοξαστικό των Αίνων της Κυριακής Β΄ Νηστειῶν, 7) «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην...», Δοξαστικό των Αίνων της Κυριακής της Σταυροπροσκυνησεως, 8) «Δεῦτε ἐργασώμεθα...», Δοξαστικό των Αίνων της Κυριακής Δ΄ Νηστειῶν, 9) «Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις...», Δοξαστικό των Αίνων της Κυριακής Ε΄ Νηστειῶν, 10) «Ἀνάστασις καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων...», «Λάζαρον τεθνεώτα...», «Μάρθα καὶ Μαρία τῷ Σωτήρι ἔλεγον...», «Τῆς Θεότητός σου Χριστέ...», Από τους Αίνους του Σαββάτου του Λαζάρου, 11) «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον...», Δοξαστικό των Αίνων του Σαββάτου του Λαζάρου.

